

Și nu mai ai nimic de spus!

Nicu Hăloiu

Și nu mai ai nimic de spus!

...

Acestea-s timpurile toate
De-a lungul vremii, rînd pe rînd,
Omul prin fiecare gînd,
Se-apropie mai mult de moarte
Neștiind că orice gest
Făcut să pară cât mai sus
Sau lângă semeni, cât mai mare
E doar o formă de protest
La umilința lui Iisus
Ce-a spălat lumea pe picioare!

...

Că azi și purtători de cruce,
Ce poveri nu au de dus,
Ajung prin gîndul lor să spurce,
Povara dusă de Iisus!
Sunt la cântări neîntrecuți
Cu tonalități nazale,
Mici în suflet, mari în burți,
Disprețuiesc pe cei desculți
Ce-așteaptă blidul cu mâncare!

...

Lumea nu mai vrea să-audă
De-ai ei flămânzi, desculți, sărmani
Că la durere lumea-i surdă
Și-n fiecare om e-o iudă
Ce se zbate și asudă
Să-și vîndă sufletul pe bani!
O, ce repede-ai apus,
Lume de-abia răsărită
Și nu mai ai nimic de spus,
Că astăzi ești mai împietrită
De cât ai fost atunci, odată,
Când cereai ca posedată
Răstignirea lui Iisus!